

virke som en Undskyldning for ham. Jeg kan aldeles ikke tage den Forklaring for gode Varer. Jeg husker som noget af det allerførste fra min Skoletid, at min gamle Skolelærer sagde til mig, da jeg en Gang brugte Ordet „Pokker“: Det maa du ikke sige, for det er det samme som „Fanden“. Og det tror jeg ogsaa er rigtigt. Enten Generaldirektøren har sagt „Pokker“ eller „Fanden“, bliver hans Udtalelse lige uforvarselig. Jeg sagde netop ikke „Landbrugs“-Eksporten, men „Kød“-Eksporten — det var saaledes, jeg sagde, Udtalelsen var falden; men det er lige meget; Hovedsagen er, at han har brugt denne efter min Mening ganske utilstedelige Udtalelse.

Jeg er naturligvis glad over, og det har jeg i og for sig heller ikke næret nogen Tvivl om, at Ministeren vilde i god Forstaaelse med sin Kollega, Landbrugsministeren, søge at raade Bod paa de Ulemper, der ere til Stede. Men jeg tror fremdes, at Klagerne ikke ville ophøre, hvis man ikke gaar til en meget betydeligere Forøgelse af Materiellet, end det hidtil er sket. De 30 Vogne, der nu blive byggede, som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, forslaa aldeles ikke. Det er meget karakteristisk som Tegn paa den absolutte Trang, der er til Stede, at Ministeren maa gaa til Finansudvalget og bede om Lov til at sætte dette Arbejde i Gang et halvt Aar, før Finansloven bliver vedtagen. Alene dette viser til fulde Berettigelsen af de fremkomne Anker.

Ministeren henviser saa til, at man har lejet Vogne i Tyskland og Sverige usædvanlig billigt. Han nævnedes, at man havde lejet Vogne i Tyskland for 1 Kr. 10 Øre pr. Døgn, og svenske Vogne for 1 Kr. 25 Øre pr. Døgn. Men dertil maa jeg sige, at det bliver en daarlig Forretning, naar man hører, hvad det koster at køre med dem gennem Tyskland til Svejts; naar man skal betale 1 Kr. 10 Øre eller 1 Kr. 25 Øre i Leje og ikke faar mere i Fragt for Besørgelsen af Varer med disse Vogne end de Beløb, Ministeren angav, bliver det en meget daarlig Forretning, saa der vindes i og for sig ikke noget ved at leje Vogne fremfor selv at anskaffe dem. Jeg holder paa, at Statsbanerne bør gaa til Forøgelse af deres Materiel. Jeg tror ogsaa, at naar denne Sag, naar Rigsdagen atter træder sammen, forhaabentlig foreligger nærmere oplyst, vel sagtens ved direkte Henvendelse fra Andelsvirksomhederne i vort Land, vil Finansudvalget yde sin Medvirkning til at faa dette Spørgsmaal løst paa en tilfredsstillende

Maade, thi som det gaar i Øjeblikket, kan det ikke blive ved at gaa.

Rasmus Hansen: Dersom det er rigtigt, hvad der her er blevet anført af den ærede Ordfører for Forespørgerne (Andreasen), nemlig at vore Statsbaner ikke blot have for lidt Materiel til Transporten af Landbrugsprodukter, men at ogsaa Materiellet i mange Retninger er mangelfuldt — og jeg har en vis Følelse af, at det er rigtigt —, saa mener jeg, den højtærede Minister hurtigst muligt maa søge at faa disse Ulemper fjernede; jeg har ogsaa den Tro, at den højtærede Minister vil være villig dertil og gøre, hvad han kan. Eksporten af Landbrugsprodukter er saa betydningsfuld, ikke alene for Landboerne selv, men for hele Nationen, at her maa der ingen Mangler være i nogen Retning, absolut ikke. Og de Mangler, der er, bør hurtigst mulig afhjælpes, saaledes at alt er i saa god og mønsterværdig Orden som overhovedet muligt. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at rette en Tak til Forespørgerne, fordi de have fremsat denne Forespørgsel. Jeg tror, det er rigtigt at den kommer frem, og at vi faa disse Ulemper afhjulpne saa hurtig, det er muligt.

J. Andersen: Det glæder mig at høre, at den højtærede Trafikminister allerede paa et tidligt Tidspunkt i Vinter har henvendt sig til Finansudvalget og faaet Til ladelse til at bestille nye Vogne; thi at der er Vognmangel hos de danske Statsbaner, ere alle jo enige om. Hvorvidt det Antal Vogne, som nu er sat i Arbejde og kan ventes i en nær Fremtid at komme til at rulle paa vore Jernbaner, er tilstrækkeligt, skal jeg ikke udtale noget bestemt om; men jeg er dog tilbøjelig til at tro, at det Antal, der er bestilt, vil vise sig at være for ringe. Skulde dette vise sig, er der ikke andet for den højtærede Trafikminister at gøre, end at han maa komme og bede om større Beløb, naar Rigsdagen træder sammen næste Gang, og indtil da sørge for, at den Administration, han raader over, kommer til at arbejde, som det er sagt her, mere forretningsmæssigt, end Tilfældet hidtil har været.

Saa vidt jeg ved, hændte det sidste Vinter, at der ude i Frihavnen laa ophobet Masser af Gods, som det var ganske umuligt at skaffe Vogne til. Man vidste, at der ovre i Malmø stod Mængder af Jernbanevogne, som man kunde leje for en forholdsvis billig Pris. De bleve ogsaa lejede; men der gik adskillige Dage tabt,